

Cảm xúc vẹn nguyên

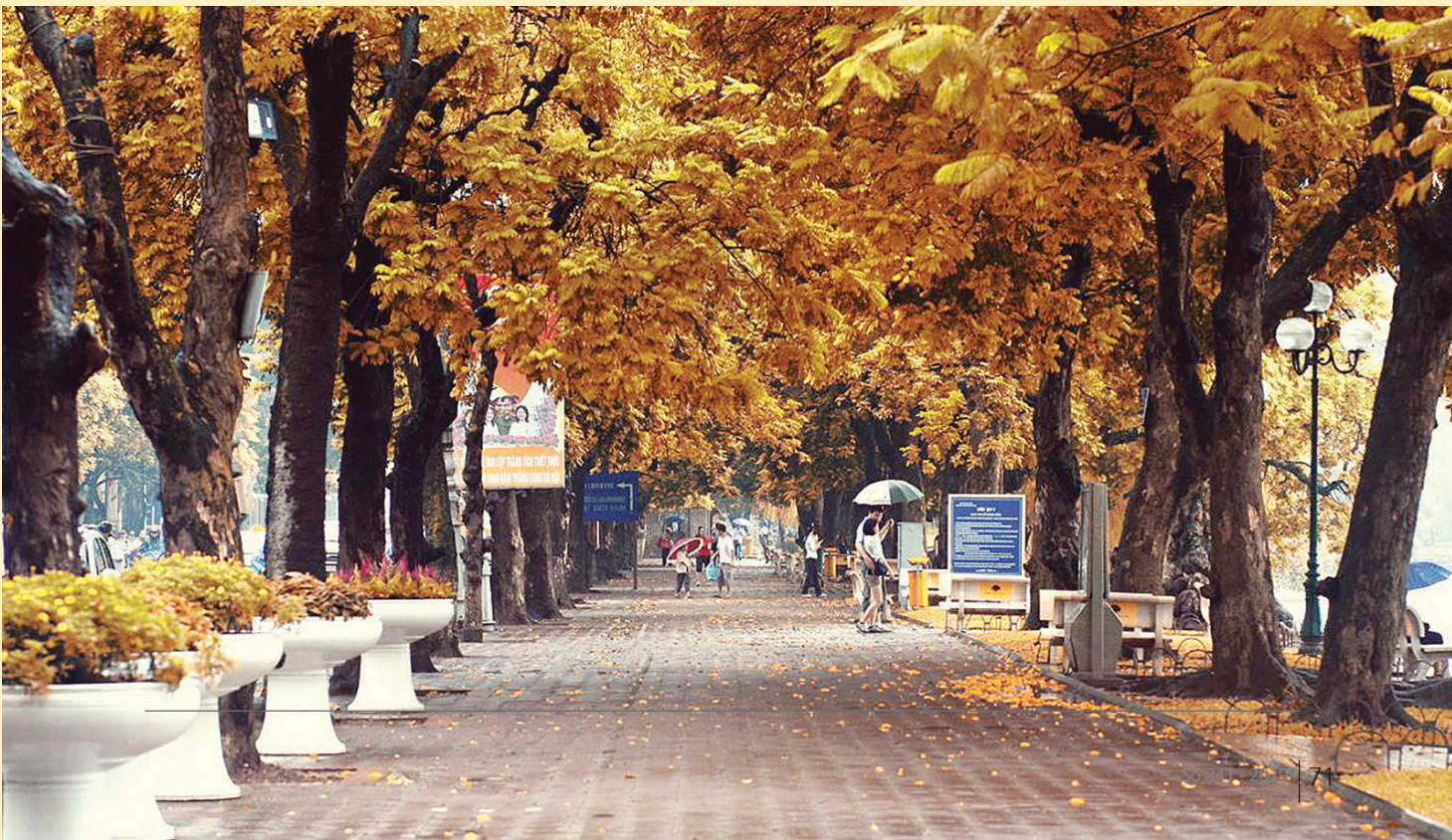
Cái nắng oi nồng của những ngày cuối Hạ cũng không đủ sức cưỡng lại được cơn gió chớm Thu đang ùa về. Gió nhẹ nhẹ, man mát, cho ta cảm giác dễ chịu. Lẩn trong gió là mùi thơm của đất, của cỏ cây, của lá vàng và của hương hoa. Thu đang tới. Ta biết như vậy khi vô tình bắt gặp một khoảng trời xanh trong, vô tình bắt gặp một ánh nắng vàng xao xuyến đầy quyến rũ.

■ THANH MAI

Cái nắng oi nồng của những ngày cuối Hạ cũng không đủ sức cưỡng lại được cơn gió chớm Thu đang ùa về. Gió nhẹ, man mát, cho ta cảm giác dễ chịu. Lẩn trong gió là mùi thơm của đất, của cỏ cây, của lá vàng và của hương hoa. Thu đang tới. Ta biết như vậy khi vô tình bắt gặp một khoảng trời xanh trong, vô tình bắt gặp một ánh nắng vàng xao xuyến đầy quyến rũ. Ta biết như vậy khi thấy lòng mình bỗng thanh thản lạ lùng, vì mỗi độ Thu sang, tâm tính của ta trở nên hiền hòa nhất.

Tháng Tám. Len lỏi qua những con phố cổ kính, mái ngói rêu phong với thời gian, ta tìm lại cảm xúc quen thuộc tưởng đâu đã lẩn vào những lo lắng đời thường. Một mình ngao du, một mình hoài niệm, ta lang thang qua từng ngõ nhỏ dài hun hút. Mặc gió mưa, mặc những phân trần bởi sự giao thoa của thời tiết, ta đi tìm dư âm cảm xúc xưa. Thu chưa tới, Hạ chưa qua. Cảm xúc của ta cũng lửng lơ như tiết trời giao mùa. Lúc vui, lúc buồn, như khi trời đang nắng bỗng đổ mưa, đang nóng bức bỗng gặp cơn gió se lạnh man man làn da như giữa tháng Chạp. Lòng người đổi khác, vạn vật đổi khác, nhưng dường như thời gian chẳng có tác dụng gì với cảm xúc của ta, giống như thời gian đứng bất lực trước sự tồn tại của những góc phố cổ kính. Vẫn vẹn nguyên, vẫn đầy đủ mỗi khi tháng Tám về.

Tháng Tám nổi sôi. Như một cái kén, ta bùng tỉnh sau giấc ngủ triền miên, ló đầu ra mỉm cười cùng ông mặt trời. Ta thấy có lỗi với chính bản thân mình khi để cho một khoảng thời gian vô nghĩa lướt qua. Vuon vai đứng dậy, ta lại ngẩng cao đầu, ngạo nghễ nhìn đời. Tháng Tám trẻ trung, tháng Tám nổi sôi, ta quay về với những dự định, ước mơ, hoài bão, công việc bị bỏ bê. Đường như ta đã thoát ra khỏi cái vỏ kén, lột xác thành con bướm xinh đẹp, hữu ích. Nhiệt huyết trong ta vẫn nguyên vẹn.

Tháng Tám yêu thương. Ta đông đầy hạnh phúc, thú ta luôn tưởng mình rất thiếu. Những góc phố, hàng cây, con đường nhỏ yêu thương vừa ghé qua. Ta nhận ra hạnh phúc thật giản đơn. Nó nằm ở trong những đôi mắt ngây thơ, những nụ cười hồn nhiên, những bàn tay bé xinh, trong những việc ta làm, những gì ta nghĩ, và trong cả những điều ta cảm nhận. Cảm nhận về gió. Cảm nhận về nắng. Cảm nhận về mưa. Cảm nhận về cỏ cây hoa lá. Lòng ta tràn ngập yêu thương. Một chiếc lá mong manh, một khóm hoa dại không hương sắc, một đám mây bóng bệu, một con gió thoảng qua, một ánh nắng cuối mùa cũng khiến cảm xúc yêu thương trong ta trào dâng. Tâm hồn ta lắng dịu hơn, hiền hòa hơn. Ta thấy mọi thứ bỗng trở nên thi vị. Nắng gay gắt

chẳng làm ta khó chịu. Mua bất chợt chẳng khiến ta bận tâm. Ta quay cuồng với công việc, với học hành nhưng vẫn thấy xao lãng, vẫn thấy bối rối trong từng khoảnh khắc biến đổi của thiên nhiên. Yêu thương vẫn hiện hữu. Hiện hữu trong sâu thẳm trái tim ta. Hiện hữu trong ánh mắt, trong cái nắm tay của những gương mặt thân quen.

Tháng Tám trầm tư. Ta chăm chỉ chất chiu, chăm chỉ gom góp, chất lọc cảm xúc cho riêng mình. Chất chống những ưu tư. Đắn đo những lựa chọn. Và giấu điếm những nỗi niềm. Ta để mặc cho cảm xúc phiêu du cùng ngày tháng. Còn ta, trầm tư và tĩnh lặng, ta giấu mình trong tự khúc ngày sinh, giấu mình trong sự lung linh huyền ảo của những ngọn nến vừa thấp sáng. Giấu mình trong cơn mưa bất thường. Giấu mình trong ngọn gió Thu se sắt. Giấu mình trong hương hoa sữa nồng nàn... Để tới một ngày tháng Tám nào đó, ta lấy ra, lau chùi và đánh bóng những cảm xúc tưởng như đã mốc meo, được cất giữ từ lâu. Vẫn tinh khôi và trong trẻo như ngày nào.

Mùa vẫn trôi. Tháng Tám vẫn đi qua. Cảm xúc còn vẹn nguyên...